

καὶ αἱ ἀντεῖαι τῶν ἑρέων εἰς τοὺς νκούς τῆς που, καθὼς καὶ ἐπὶ τῶν ἑρεφῶν, διὰ τὰ βαυκαλί-
πηγαστήτος, σφάλλομεν ἵσως διότι ἀν νομίζωμεν διεῖσι ζωμεν.

Πλ.; ἀνθρώπος δὲν ἀποκοιμίζεται εὐχόλως· λέγεται
ὅτι τοῦ πολλάκις οἱ δυτύπνιοι τοι ἀποβαίνουσιν δέκαδε-
τατοι καὶ διορχτικώτατοι τῶν ἄλλων, καθὼς καὶ τι-
περ τῶν μαχητικών ὑπερβαίνουσιν ἄλλους κατά τινα
ποιείσματα.

‘Η καταφορὰ ἀναγγέλλεται καὶ ἀρχὰς διὰ τοῦ
ἱεροῦ τῶν βλεφάρων’ ἔπειτα δὲν ὅτιος ἐπέρχεται βλ-
φάρος, ἀλλ’ ὁ κοινώμενος ἔξαπτεται καὶ ἔκφραζει διά-
δωμα την παθή διετῆς φυσιογνωμίας ἐρυνώμενος, πιρα-
τεῖσι δὲ σχεδὸν καὶ τοῦ φυσικοῦ εἰς αὐτὸν χαρα-
κτήρος· ἔνιοτε ἀκούει μόνον τὸν μαχητικήν, ἀλλοτε
ἄλλος προσέχει καὶ εἰς ἄλλους. Συχνάκις δὲ ἡ φωνὴ^{της}
τοῦ φυρουργίας ἔγχειρήσων ἡ τεχνητή αὐτὴ κατάληπτον,
καὶ τὰ ἄκρα τῷ δακτύλῳ. Περιττὸν νὰ εἴπουμεν
μὴ ἀναιτηθεῖ τότε εἰς πάντας τούς πόνους καὶ διε-
μένο πρὸς ἐκτέλεσιν αἰματηρῶν καὶ πολυωδών της
υπηρεσίας τοῦ φυρουργίας ἔγχειρήσων, ἡ τεχνητή αὐτὴ κατάληπτον,
καὶ τοῦ πολλοῦ πλειστερον τῶν ναρκωτικῶν οἰνο-
φαρμάκων καὶ χλωροφόρου, τὸ δποῖξ μεταβιβάζουσιν
τοῦ πονού διε τὸν καθεύδοντια ἀπὸ τοῦ προσωρινοῦ ὑπου-
ρικοῦ τὸν αἰώνιον τοῦ θανάτου. ‘Υπερτερεῖ δὲ δὲ μαχη-
τὴς καὶ κατὰ τοῦτο τῶν εἰρημένων ὑπωτικῶν, δι-
αφορχία συμβαίνει πάντοτε δλιγοτέρα· διότι τὸ
εἶπεν κινεῖται ἀταράχως, ὡς λειπόντων ἐντελῶς τῶν
μηνῶν καὶ τῶν πόνων. Διὰ τοῦ τρόπου τούτου δὲ
μηνεῖται ἀπότεμε τὸν μαστὸν καρκινόδους τινὸς γυ-
ναικῶν· εἰς δὲ τὴν Ἱδίαν δὸς τοῦτῳ Estaille μεταχει-
ρίζεται ἀδικούτως τὸν μαχητικὸν ὑπουρούς εἰς πραδίδει τούς;
Ἐπειδὴ διὰ τοῦ μαχητικοῦ ὑπουρού οἱ μυδίες
μετατίθουσιν εὔπλαστοι, ὡς ἡ ἀργιλός εἰς τὰς κειρα-
τικὰς δύναται πολλάκις διαφορούργος να
καταπίεσθαι καὶ πόδας, διὰ τῶν πάχων τοιαύτη-
της καὶ καταπίεσθαι καὶ νὰ ἐπαναφέρῃ τὴν φυσικὴν κίνησιν βαθ-
όν.

Πολλοὶ νευρικοὶ πάχουσι σπασμούς, ἡ δὲν δύνανται
τοιαύτως μάλιστα τε, ἡ χαλαζίνουσι διὰ χρυνική τινα
τοῦ πονού. ‘Ἐπειδὴ διὰ τοῦ μαχητικοῦ ὑπουρού οἱ μυδίες
μετατίθουσιν τὰς συμπαθείας, ἡ τὴν μετάδοσιν
τοῦ κακοῦ ἀπὸ δργάνων εἰς δργανα, ὡρελεῖ ἔχει
τοιαύτως εἰς διαφόρους φλεγμονικούς· οὕτως δὲ Estaille
μηνεῖται δργάνηλμάντες. ’Ἐν γένει δὲ μαχητικὸς ὑπουρούς
μετατίθεται πρὸς τὴν φλόγωσιν· διὰ τῶν καυτήρων ἐπι-
λαμβάνεται τὰς συμπαθείας, ἡ τὴν μετάδοσιν
τοῦ κακοῦ ἀπὸ δργάνων εἰς δργανα, ὡρελεῖ ἔχει
τοιαύτως τοῦ ὑπουρού· ἔκινησε δὲ τὴν φλεγμονήν, ἀφ’ οὗ
μηνεῖ δὲν θνητός.

Οἱ ὑπονολάλοι θέλγονται διαρεφόντως διὰ τῆς μου-
ρούσης, διὰ τοῦ δέρματος δὲν ἐνήργησε παντελῶς διαρ-
λουτικός τοῦ ὑπουρού· ἔκινησε δὲ τὴν φλεγμονήν, ἀφ’ οὗ
μηνεῖ δὲν θνητός.

Περάδοιος τῷόντε φάνεται ἡ ἀκάθετος τοῦ μα-
γνητικούμενου πρὸς τὸν μαγνητιστὴν κλίσις καὶ προ-
πάθεις· διότι φέρεται κατὰ πάντα αὐτομάτως πρὸς
αὐτὸν καὶ γίνεται ὡς ἀπλοῦν νευρόσπαστον τῶν δρέ-
ξιῶν του. Τινές πνονολάλοι εἰπαν διτὶ ἄλιτος φωτὸς τοὺς
ουνέδεις μετὰ τῶν μαγνητικῶν εἰτοι δὲ διὰ φύλης μό-
νον ἐπιταγῆς, ἡ καὶ θελήσεως ἀγουσι καὶ φέρουσι τὸν
ὑπονολάλον· καθότι κινεῖται, κάθηται, μιμίσται τὴν
φωνὴν καὶ τὰς χειρονομίας των, γελᾷ ὡς αὐτοὶ,
πεπαναλαμβάνει φράσεις γλωσσῶν, τὰς δοπίας οὐδέποτε
ἔμαχε· βαθμηδὸν δὲ ἀποκτᾶ τοσαύτην πρὸς τὸν μα-
γνητιστὴν συμπάθειαν, ὥστε διανοεῖται διτὶ καὶ αὐτὸς
ἐκεῖνος, καὶ διμετεύων ἀνελίττει πάντας τοὺς στοχα-
σμοὺς αὐτοῦ, ἀναμιμήσκει εἰς αὐτὸν δσα ἔτυχε νὰ λη-
μονίσῃ, δροίας δὲ διορθοῦ τὸ λέθη καὶ τὰς ίδιας ἔκεινου
ἐπιθυμίας, περὶ ὃν ἱρωτάται. ‘Η κατασκοπία ὅμως αὐτῇ
τῶν ξένων λογισμῶν δὲν ἐκτελεῖται τόσον εὐκόλως διότι
οἱ ὑπονολάλοι φάνεται κοπῶν πολλάκις καὶ ἀγωνιζό-
μενος εἰς τὴν ἀνεύρεσιν τῶν ζητουμένων· ἀλλὰ τελει-
οποιεῖται καὶ κατὰ τοῦτο, καθὼς συμβαίνει εἰς τοὺς
ἔγρηγορότας, διαν τετασκῶνται ἐπὶ πολὺν χρόνον περὶ
τὸ αὐτὸ ἔργον· τέλος προλέγει πότε θέλει δυνηθῆ νὰ
κατορθωῇ τι, τὸ δποῖον παράθοι ζητεῖται, συμβουλεύει
δὲ καὶ πῶς πρέπει νὰ τὸν φιλαρφῶμεν ἀρυπνισθεῖς ὅμως
οὐδὲν ἐνθυμεῖται τῶν, δσα είτε εἰπεν, είτε ἐπράξει καὶ
ἐρωτήθη· μόνον δὲ διὰ τὸν ἀποκοιμηθῆ πάλιν, ἀναπολεῖ τὰς
περιττάσεις τοῦ προηγηθέντος ὑπουρού, ἡ καὶ τὰς
πρὸ αὐτοῦ εἴτε ἀν ὅμως διαταχθῆ ὑπὸ τοῦ μαχητι-
κοῦ νὰ πράξῃ, ἡ καὶ τὸ πεισχέθη οἰκοθεν, τὸ ἐκ-
τελεῖ ἀφεύκτως, ἀφ’ οὗ ἐξυπήσῃ, καὶ ἀσυνειδήτως. Οὐ-
τως ὑπονολάλος ὑποσχεθεῖς εἰς τὸν K. Lewin νὰ μὴ
πή πλέον μεθυστικὰ ποτὰ, διετήρησεν ἀκριβῶς τὸν
λόγον του.

Διατί δὲ ὑπονολάλος ἀναγινώσκει καὶ γράφει κοινώ-
μενος, ἐν ὃ ἐγρήγορος οὔτε γνωρίζει καν τὰ γράμ-
ματα; ‘Βχομεν ἀρδε γε ἐμφύτους τὰς ίδεας, δως δ
Πλάτων ἐδέξαν, αὐταὶ δὲ μένουσιν ὡς σπέρματα
ὑπὸ τὴν γῆν κεκρυμμένα, ἀλλ’ ἐπὶ τοῦ ὑπουροῦ ἐνεργοῦ-
σιν ἐλευθέρως καὶ κινοῦσι τὸν ἀ.θρωπον;

‘Ο καταληπτικὸς ἀφυπνίζεται διὰ τῶν αὐτῶν ψη-
λαφήσων, ἡ χειροθεσιῶν, ἀλλὰ γινομένων κατ’ ἀντί-
στροφον θέσιν ἐκ τῶν κατώ δηλ. πρὸς τὰ ἄνω διε
μεταβάλλεται καὶ τοῦ βευτοῦ διεύθυνσις. ‘Αλλ’ ἀν δ
ἀπειρος μαγνητιστὴς ταράττεται ὡς νευρικός, μετα-
δίθει σπασμούς εἰς τὸν μαγνητικόμενον καὶ γίνεται
αἴτιος μεγάλης βλάβης.

‘Ο μαγνητισμὸς δὲν ἐξηπλώθη, ὡς ἡτοι εὐχῆς ἐρ-
γον μέχρι τοῦδε διότι πάντες οἱ ἀνθρώποι δὲν φαίνον-
ται δροίας διατεθειμένοι ἐκ φύσεως εἰς τοιαύτην
ὑπωνοσιν. Οἱ Εύρωπαι οἱ ποχωροῦσι κατὰ τοῦτο εἰς
τούς· Ἰδίας, διότι οὕτως παθαίνονται εὐκαλώτερον. ‘Ο
δρός δ λόγος ἀποδεικνύει διετὸν αἱ αἱ πλατινίδεις
ἐνεργῶσιν ὡρελίμων εἰς πολλὰ νοσήματα καὶ μάλιστα
νευρικά καὶ μελαθίσ της φωνῆς, ἡ τῶν δργάνων
λυσιτελής μέλλει νὰ δικοῦῃ δ μαγνητικός. ‘Ἐπειδὴ δὲ
τὸ σῶμα ἡμῶν μεταδίδει τινὰς τισσούς πάσχον, κρί-